

Adam Zagajewski

Beszélgetés Friedrich Nietzschével

(Rozmowa z Fryderykiem Nietzsche)

Mélyen Tisztelt Friedrich Úr,
azt hiszem, látom önt, igen,
a szanatórium teraszán, hajnalban,
amikor leszáll a köd, s az ének szétfeszíti
a madarak torkát.

Alacsony növésű, ívelt homloka,
ön újabb könyvét írja,
és furcsa energia fonja önt körül:
úgy vélem, látom táncoló gondolatainak
hatalmas hadseregét.

Ön tudja, hogy meghalt az ébenhajú Anna Frank,
és barátai, barátnői is,
kortársai, barátainak barátai,
és rokonai.

Meg akarom öntől kérdezni, mi a szó, és mi
a világosság, miért égnek a szavak
még száz év elmúltával is, bár a föld
oly nehéz.

Az természetes, hogy nincs kapcsolat a káprázat
és a sötét fájdalom, a kegyetlenség között,
legalább két királyság létezik,
ha nem több.

Ha még sincs Isten, és semmi erő
nem forrasztja össze az elemeket,
akkor mi a szó, és honnét származik
belső világosságuk?

És honnét származik az öröm? Meddig tart a semmi?
Hol lakik a megbocsátás?
Miért, hogy eltűnnek reggelre a kis álmok,
a nagyok pedig hatalmasodnak?